

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

HERÄTTÄJÄJUHLAT
Kauhava 2.-4.7.2021

Lauantai 3.7.2021
iltaseurat klo 18.30
Mikko Salmi

Rakkaat Luojan luomat ystävät!

Olin suunnattoman ilahtunut, kun sain kutsun Kauhavan herättäjäjuhlien puhujaksi. Ja vaikka lopullista h-hetkeä jouduinkin odottamaan lähes puolitoista vuotta, tuntuu tämä puhe erityiseltä juhlahetkeltä. Minä lestadiolais-evangelisen taustan omaava ohjoisen pappi sain kutsun körttiläisten kaikkein pyhimpään. Sydämellinen kiitos siitä! On suunnattoman hienoa saada kokea olevansa tervetullut.

Olen ollut elämässäni vain muutaman kerran körttiseuroissa. Ensimmäinen kerta Helsingin körttikodissa 1990-luvun puolivälissä on jäänyt lähtemättömästi mieleeni. Tulimme ystäväni Johanna Koiviston kanssa myöhässä körttikodin olohuoneeseen. Oli aivan hiljaista. Sydän jyskytti vielä pitkän tovin, kun tasasin hengitystäni porrasjuoksun jäljiltä. Kun muutama minuutti oli kulunut, kysyin Johannalta, miksi kaikki ovat niin hiljaa? Miksi mitään ei tapahdu? Mitä tämä oikein on? Johanna kääntyi puoleeni ja kuiskasi: ”Tämä on luonnollista hiljaisuutta.”

”Vai luonnollista hiljaisuutta!” Mitään niin epäluonnollista en ollut aikaisemmin kokenut.

Viimein körttikodin isäntä Antti Elenius aloitti puheen ja minäkin uskalsin vapautuneemmin hengittää.

Jälkikäteen olen miettinyt, miten toisille niin luonnollinen voi toisesta tuntua luonnottomalta, jopa ahdistavalta. Olet varmaan itsekkin ollut tilanteessa, joka tuntuu hyvinkin epämuikavalta ja pelottavalta? Se jättää vahvan muistijäljen, jopa elämänmittaisen jäljen. Nimittäin emme muista lopulta mitään muuta kuin ne asiat ja hetket, joihin liittyy tunne.

Vierauden tunne on yksi ravistavimpia kokemuksia elämässä. Silti se on hyvin tarpeellinen. Se kertoo meille, että olemme muualta kotoisin. Kotini ei ole täällä. Ja silti, jos on eksynyt kauas kotoa, tajuaa, että yhteys toisiin ihmisiin ja vieraaseen kulttuuriin on pakko rakentaa. Silta on tehtävä, vaikka rakennustarvikkeet ovatkin hukassa. Emme pärjää tässä maailmassa yksin. Nimittäin maailman paras lääke vieraudenkin kokemukseen on toinen ihminen.

Miten sitten rakennamme yhteyden toiseen ihmiseen? Vastaus piilee ihmisen katseessa. Katse antaa elämän perussuunnan. Se, miten katsomme maailmaa, luo meidän maailmamme. Meidän ihmisten maailma muuttuu sellaiseksi, millaisena me sen näemme. Ei siis ole aivan merkityksetöntä, näemmekö lasin olevan puolityhjä vai lähes täysi. Juuri sen takia katse on yksi

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

HERÄTTÄJÄJUHLAT
Kauhava 2.-4.7.2021

vahvimpia vaikuttamisen ja vallankäytön keinoja. Kun ihminen tulee lempeän katseen alla hoidetuksi, hän voi kokea turvallisuutta kaukana kotoa, vierailta mailla, omituisen hiljaisuudenkin vallitessa.

Mistä ihmisen katse kertoo? Lähtökohtaisesti katse viestii siitä, miten suhtaudumme toisiimme. Pienelle lapselle hyväksyvä katse on mielenterveydellisesti välttämätöntä. Kun lapsi luo omaa kuvaansa itsestään, hän on kuin lähimpien ihmisten katseiden summa. Mitä enemmän hyväksyviä katseita lapsi on saanut, sitä kokonaisvaltaisemmin hän kykenee hyväksymään itsensä. Mutta jos lapsuus on kyllästetty vihaisilla ja ärsyntyneillä katseilla, voi koko minä-kuva olla säröytynyt.

Koska katseen merkitys on niin perustava koko ihmisyydelle, se oli myös Jeesuksen tärkein työväline. Useinhan me kuvittelemme, että Jeesuksen voima oli hänen sanoissaan ja teoissaan. Voisin kuitenkin väittää, että suurimmat ihmeensä Jeesus teki silmillään. Vai mitä mieltä olet tästä vanhasta pääsiäistarina:

Jeesus oli vangittu, ja Pietari vaelteli eksyneenä Jerusalemin tempppelin esipihalla. Paikalle oli kokoontunut hurjasti väkeä ja monet kysyivät Pietarilta: ”Etkös sinä ole yksi niistä Jeesus Nasaretilaisen seuraajista.” Kun Pietari kolmannen kerran kielsi tuntevansa koko miestä, kukko laului. Samassa Pietarin silmät osuivat vangittuun Nasaretilaiseen. Jeesus katsoi pitkään Pietaria silmiin. Tuntuu kuin aika olisi miesten välillä pysähtynyt. Lopulta Pietari käänsi katseensa pois, purskahti itkuun ja ryntäsi tiehensä.

Mitähän Pietari niin kovasti itki? Sitäkö, että hän oli pettänyt Mestarinsa luottamuksen? Tai sitä, että Jeesus tunsu Pietarin syntisyyden niin perin pohjin, että oli arvannut tämän kieltävän hänet heti tilaisuuden tullen? Ei.

Pietari itki sitä, että alhaisimman petturuutensa hetkellä Jeesus katsoi häntä rakkaudella. Sellaisella, jolla vain Jumala voi. ”Niin kuin sinä katsoit Pietariin, kun hän oli sinut kieltänyt.”

Rakas ystävä, heränneen kansan suurin hengellinen oivallus liittyy juuri tuohon Jeesuksen katseeseen. Kun olemme täysin kelpaamattomina Jumalalle kelvollisia, osaamme rakastaa paljon.

Rakas ystävä, nyt on tullut meidän aikamme tehdä ihmeitä silmillämme, aivan kuten mestarimme. Kertokaa ylönousseesta Vapahtajasta niin tutuille kuin vieraillekin lempeällä katseellanne, antakaa sen parantaa ihmissuhteenne. Sillä silloin luonnoton hiljaisuuskin muuttuu äidin kehtolauluksi ja vieraat valot kotipirtin uunin valoksi ja lämmöksi.

Herra, käännä lempeät kasvosi meidän puoleemme, niin me ihmislapset riennämme siipiesi suojaan. Aamen.